

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj, 01 0 K 009486 15 K
Bihać, 23.02.2015. godine

Pravosnažno 24.03.2015. godine.
Presuda na osnovu sporazuma o priznanju krivnje.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sutkinje Jasminke Karabegović kao predsjednika vijeća, te sudija Fikreta Hodžića i Milice Reljić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amira Kudića, postupajući u krivičnom predmetu protiv optuženog Mahmutović Dževada, zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Bihać broj T01 0 KTRZ 0020695 14 od 19.12.2014. godine, nakon razmatranja Sporazuma o priznanju krivice T01 0 KTRZ 0020695 14 od 02.02.2015. godine i rasprave za izricanje krivično-pravne sankcije, u prisustvu kantonalnog tužioca Mešanović Merime, optuženog Mahmutović Dževada i njegovog branioca Midžić Ilijasa advokata iz Bihaća donio je i javno objavio dana 23.02.2015. godine, slijedeću

P R E S U D U

OPTUŽENI :

MAHMUTOVIĆ DŽEVAD , sin H. i majke F., djevojački Č., rođen 01.04.1975. godine u B., JMB: ..., sa prebivalištem u B., ... i privremenim boravkom u ..., ..., pismen sa završenom srednjom stručnom spremom, oženjen, otac dvoje maloljetne djece, po zanimanju građevinski radnik, srednjeg imovnog stanja, po nacionalnosti ..., državljanin ..., ranije neosuđivan,

K R I V J E

ŠTO JE:

Za vrijeme rata u R Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika Vojske Republike Srpske i Armije Republike Bosne i Hercegovine, u svojstvu vojnog policajca V bataljona vojne policije u sastavu V korpusa Armije R BiH, zajedno sa drugim pripadnicima iste vojne jedinice, prema ratnim zarobljenicima, pripadnicima Vojske

Republike Srpske, postupao suprotno članu 3. stav 1. tačka a) i c) Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. 08. 1949. godine,

tako što je:

Dana 11.03.1995. godine, prilikom izvršenja Naredbe pretpostavljene komande V korpusa Armije R BiH SP broj: 07-1/202-I od 10.03.1995. godine, koja se odnosila na realizaciju razmjene ratnih zarobljenika Vojske Republike Srpske koji su se nalazili pod kontrolom V korpusa Armije R BiH, prilikom sprovođenja 31. ratnog zarobljenika, među kojima su bili i Z. M. , G. R. , K. L. , P. P. , J. A. , K. P. , G. M. , K. D. , R. Z. , sa lokacija sabirnih centara u krugu preduzeća „R.“ u Cazinu, zatvora „L.“ u Bihaću i kasarne „A. B.“ u B., čiji je prevoz vršen autobusom, tokom vožnje, na relaciji od C. do B. i dalje od B. do graničnog prelaza I., nakon što su im prethodno na oči stavili platnene poveze, zatim ih natjerali da sjednu na patos autobusa i naredili da ruke drže na leđima a glave u pognutom položaju, tukao iste policijskom palicom zadajući im udarce po različitim dijelovima tijela, tjeravši ih zajedno sa drugim pripadnicima iste vojne jedinice, da tokom vožnje pjevaju pjesmu „Bosno moja“ i da na pitanje „čija je ovo zemlja“ u jedan glas odgovaraju „Turska“, te da uzvikuju muslimanski ratnički poklič „Tekbir - Allahu Ekber“, pa je takvo uvrijedljivo i ponižavajuće postupanje prema ratnim zarobljenicima trajalo gotovo cijelom dužinom vožnje do mjesta ... kod naselja I., gdje je nakon toga izvršena razmjena ratnih zarobljenika između predstavnika Vojske Republike Srpske i predstavnika V Korpusa A R BiH.

Dakle, kao vojni policajac V Bataljona vojne policije, V korpusa Armije R BiH, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata i oružanog sukoba u R BiH, prema ratnim zarobljenicima, pripadnicima Vojske Republike Srpske nečovječno postupao i nanosio im povrede tjelesnog integriteta i zdravlja.

Čime je počinio krivično djelo –Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144. stav 1. preuzetog KZ-a SFRJ pa se primjenom istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 41.stav1, 42.tačka 2 i člana 43. stav 1 istog Zakona

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

Temeljem člana 202. stav 1. ZKP-a FBiH optuženi je dužan snositi troškove krivičnog postupka u iznosu od 544,00 KM i troškove paušala u iznosu od 100,00 KM.

Temeljem člana 212. stav 3. ZKP-a FBiH oštećeni Z. M. , V. R., K. L. , P. P., J. A. , K. P. , G. M. , K. D. i R. Z. se sa svojim imovinsko pravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo USK Bihać je pod brojem T01 0 KTRZ 0020695 14 od 19.12.2014. godine podiglo optužnicu protiv Mahmutović Dževada stavljajući mu na teret izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. stav 1. preuzetog KZ SFRJ.

Navedena optužnica potvrđena je rješenjem ovog suda broj 01 0 K 009486 14 Kps od 22.12.2014. godine a optuženi se pred sudijom za prethodno saslušanje izjasnio da nije kriv.

Prije zakazivanja glavnog pretresa u sudski spis je zaprimljen Sporazum o priznanju krivice broj T01 0 KTRZ 0020695 14 od 02.02.2015. godine kojeg su dana 02.02.2015. godine zaključili Kantonalna tužiteljica Merima Mešanović i optuženi Mahmutović Dževad sa svojim braniocem Midžić Ilijasom advokatom iz Bihaća.

Prema navedenom sporazumu optuženi Mahmutović Dževad priznao je da je na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u dispozitivu optužnice počinio krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. stav 1. preuzetog KZ SFRJ.

Navedenim sporazumom stranke i branilac su se sporazumjeli da se optuženom Mahmutović Dževadu za navedeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u trajanju od jedne /1/ godine.

Prilikom razmatranja Sporazuma o priznanju krivice sud je na ročištu održanom dana 20.03.2015. godine utvrdio da je optuženi Sporazum zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je upoznat sa svim posljedicama koje proističu iz sporazuma uključujući tu i posljedice vezane za imovinsko - pravni zahtjev kao i troškove krivičnog postupka, da optuženi razumije da se prihvatanjem sporazuma odriče prava na suđenje, da neće moći uložiti žalbu na krivično - pravnu sankciju koja će mu biti izrečena ukoliko sud prihvati sporazum, da je oštećenim data mogućnost da se pred tužiocem izjasne o imovinsko-pravnom zahtjevu te da je predložena krivično pravna sankcija u skladu sa krivičnim zakonom koji je primjenjen u ovoj krivičnoj stvari.

Prilikom razmatranja Sporazuma o priznanju krivice, dokazima priloženim od strane tužioca izvan svake razumne sumnje je utvrđeno da su se u radnjama optuženog na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u izreci presude, kako u objektivnom tako i u subjektivnom smislu stekla sva bitna obilježja krivičnog djela Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, za koje je optuženi oglašen krivim.

Krivica optuženog utvrđena je na osnovu njegove izjave u kojoj je u potpunosti priznao sve radnje izvršenja krivičnog djela koje mu se stavljaju na teret. Pored priznanja

krivica optuženog utvrđena je i dokazima koji su priloženi uz podignutu optužnicu i iz kojih proizilazi da je optuženi počinio krivično pravne radnje koje su mu stavljene na teret. Prije svega iz video snimka koji je sačinjen tokom razmjene ratnih zarobljenika 11.03.1995. godine jasno se vide radnje i postupci optuženog Mahmutović Dževada od trenutka uvođenja ratnih zarobljenika u autobus, tokom vožnje, pa do dolaska na mjesto razmjene odnosno vidi se da je optuženi zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije, ratne zarobljenike koji su sjedili na podu autobusa, u pognutom položaju sa rukama na leđima i platnenim povezima na očima, tukao policijskom palicom, zadajući im udarce po različitim dijelovima tijela, tjeravši ih zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije da pjevaju pjesme „Bosno moja“ i uzvikuju muslimanski poklič „Tekbir- Allahu Ekber“. Nadalje, iz iskaza saslušanih svjedoka-oštećenih Z. M. a, G. R., K. L., P. P., J. A., K. P., G. M., K. D. i R. Z. proizilazi da su oni bili vojnici vojske R. Srpske, da su za vrijeme trajanja rata u BiH bili zarobljeni od strane pripadnika V Korpusa Armije BiH, da su kao ratni zarobljenici razmjenjeni 11.03.1995. godine, da su na razmjenu prevezeni autobusom iz sabirnih centara preduzeća „R.“ Cazin, zatvora L. u B. i kasarne A. B. u B., da su se za vrijeme prijevoza do mjesta razmjene u I. u autobusu nalazili vojni policajci V Korpusa Armije BiH, da su ih vojni policajci tukli po različitim dijelovima tijela, da su ih tjerovali da pjevaju pjesmu „Bosno moja“, da su ih tjerovali da na pitanje „čija je ovo zemlja“, odgovaraju „Turska“ te da uzvikuju muslimanski poklič „Tekbir Allahu Ekber“, da nisu mogli vidjeti lica koja su ih tukla i nanosila im tjelesne povrede jer su imali zavezane oči i bili natjerani da sjede na podu autobusa sa rukama na leđima, da su kod njih nakon izvršene razmjene evidentirane tjelesne ozljede po različitim dijelovima tijela. Iz iskaza svjedoka-očevidaca K. S. i M. Dž. koji su bili pripadnici V bataljona Vojne policije Armije RBiH u kritično vrijeme, proizilazi da su ovi svjedoci potvrdili činjenicu da je bilo tuče ratnih zarobljenika koji su prevoženi autobusom radi razmjene u mjestu I., da je oštećene tuklo više vojnih policajaca bataljona vojne policije V Korpusa te su navedeni svjedoci potvrdili činjenicu da je optuženi Mahmutović Dževad bio jedan od vojnih policajaca koji je tukao ratne zarobljenike. Svjedoci F. J., Z. E. i A. H. su na video snimku koji je sačinjen prilikom vožnje ratnih zarobljenika na razmjenu prepoznali optuženog Mahmutović Dževada za kojeg su potvrdili da je također tukao i maltretirao ratne zarobljenike koji su se autobusom prevozili radi razmjene, dok je svjedok očevidac T. E. u svom iskazu također potvrdio činjenicu da je bilo nekorektnog postupanja i tuče ratnih zarobljenika koji su se prevozili do I. radi razmjene s tim da ovaj svjedok nije konkretno naveo imena vojnih policajaca koji su te radnje činili. Iz medicinske dokumentacije za svakog oštećenog a koja medicinska dokumentacija je od strane tužilaštva priložena uz optužnicu, opisane su tjelesne ozljede za svakog oštećenog.

Iz iskaza saslušanih svjedoka kao i materijalnih dokaza (potvrda broj 07/16-02-03/1-428-1/14 od 07.12.2014. godine) koje je tužilac priložio uz optužnicu nesporno je utvrđeno da je optuženi u vrijeme koje mu se stavlja na teret kao učinjenje krivičnog djela bio pripadnik Armije BiH, da je kritičnog dana koje mu se stavlja na teret kao učinjenje inkriminisanog krivičnog djela kao vojni policajac V Bataljona vojne policije u sastavu V

Korpusa Armije BiH, učestvovao u obezbjeđenju ratnih zarobljenika koji su se autobusom prevozili u mjesto I. radi njihove razmjene sa pripadnicima vojske R. Srpske.

Pored navedenih dokaza vijeće je krivicu optuženog utvrdilo i na osnovu ostalih dokaza koje je tužilac priložio uz podignutu optužnicu.

Budući da je u toku održavanja ročišta za razmatranje zaključenog Sporazuma o priznanju krivice, vijeće ovog suda utvrdilo da je optuženi potpuno svjesno, sa razumijevanjem, bez ičije prisile, prijetnje, prevare ili obmane dobrovoljno priznao krivicu povodom podignute optužnice i krivičnog djela za koje je optužen, da je vijeće utvrdilo da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog, te da je oštećenima pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasne o imovinsko pravnom zahtjevu to je u smislu člana 246. stav 5. ZKP-a FBiH vijeće prihvatilo Sporazum o priznanju krivice zaključen između optuženog Mahmutović Dževada u prisutnosti njegovog branioca, advokata Midžić Ilijaza i kantonalne tužiteljice Mešanović Merime, te je optuženog Mahmutović Dževada oglasilo krivim i osudilo na kaznu zatvora u trajanju od jedne /1/ godine kako je to bilo predviđeno i navedenim Sporazumom .

Temeljem člana 202.stav 1. ZKP-a FBiH sud je optuženog obavezao da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 544,00 KM i sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM.

Temeljem člana 212.stav 3. ZKP FBiH sud je oštećene Z. M. a, G. R., K. L., P. P., J. A., K. P., G. M., K. D. i R. Z. sa imovinsko pravnim zahtjevom uputio na parnični postupak s obzirom da podaci krivičnog postupka nisu pružali pouzdan osnov za presuđenje istog.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu FBiH Sarajevo u roku od 15 dana od dana prijema a putem ovog suda. Žalba nije dopuštena zbog odluke o izrečenoj krivično- pravnoj sankciji (član 246. stav 6. tačka c) ZKP-a FBiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Jasminka Karabegović